О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32234

гр. София, 14.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 75 състав,** в закрито заседание на 14.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **10035** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от Административния процесуален кодекс (АПК) вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. П. С., от [населено място], депозирана чрез пълномощник - адв. К. Т., САК срещу Заповед № 1561/26 за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в 04 група, 01 сектор, в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), упълномощен със заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР. С оспорената Заповед на Д. П. С. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. “з“, „бб“ вр. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца.

В пункт III на жалбата е инкорпорирано искане за спиране на предварителното изпълнение на наложената принудителна административна мярка, на основание чл. 166, ал. 4 от АПК.

Твърденият защитим личен интерес – настъпване на значителни и трудно поправими за жалбоподателя вреди от предварителното изпълнение е обоснован с невъзможност да се ползва собствения автомобил, да се изпълняват служебни и семейни задължения, значителни разходи за транспорт, риск от настъпване на сериозни финансови загуби, предстояща планирана почивка на море с децата. Изразено е становище за непропорционалност на презюмирания от законодателя обществен интерес от предварителното изпълнение на ПАМ и значителните и трудно поправими вреди които могат да настъпят заради невъзможността на жалбоподателя да ползва придобитата правоспособност да управлява МПС. Като доказателства към жалбата са представени сканирани копия на Удостоверения за раждане на четирите деца на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства към жалбата и документите от административната преписка, счете искането по чл. 166, ал. 4 от АПК за процесуално допустимо.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда възможност по искане на оспорващия,

допуснато по силата на закон предварително изпълнение на административен акт, да бъде спряно когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол. Допуснатото, на основание чл. 172, ал. 6 от ЗДвП предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП подлежи на съдебен контрол, доколкото специалният закон не предвижда ограничения. Санкционираното лице е упражнило правото си на жалба срещу Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1 б. "з", „бб“ от ЗДвП, в преклузивния 14-дневен срок - условие за допустимост на искането за спиране на предварителното изпълнение.
Разгледано по същество – искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.
В хипотезите, при които нормативно е предвидено предварително изпълнение на административен акт, законодателят презюмира наличието на една или повече от визираните в чл. 60 от АПК предпоставки. За да се спре предварителното изпълнение съдът следва да установи наличието на такива нови факти и обстоятелства, които сочат, че то създава условия за причиняване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия. Вредите могат да бъдат имуществени – загуби или пропуснати ползи, а и неимуществени, но да са значителни по размер или да имат такова отражение за жалбоподателя, че трудно да могат да бъдат поправени. Негова е доказателствената тежест да установи наличието на нови факти и обстоятелства, изискване на чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК, и на прякото им отрицателно въздействие в правната му сфера. Необходимо е да бъдат доказани както вида на вредите, така и вероятността на настъпването им, за да се прецени съответствието им със защитения от закона обществен интерес.
В настоящия казус от жалбоподателя се твърди, че в резултат на предварителното изпълнение на наложената ПАМ ще настъпят значителни и трудно поправими вреди лично за него и за семейството му – ще бъде лишен от възможността да управлява личното си МПС, необходимо за предстояща планирана почивка с децата, а и за изпълнение на служебни и семейни задължения. Към жалбата не са представени доказателства за твърдените вреди. Приложените заверени копия на Удостоверения за раждане единствено сочат, че е баща на четири малолетни деца.
Липсата на доказателства, установяващи заявените в жалбата вреди от предварителното изпълнение на обжалваната ЗППАМ не дава основание на съда да приеме, че са противопоставими на защитения обществен интерес.
Посочените в искането за спиране вреди не могат да бъдат възприети нито като значителни, нито като трудно поправими, защото целта на приложената ПАМ, съгласно чл. 171, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. В този смисъл е и последователната практика на Върховния административен съд (Определение № 6259 от 09.06.2026 г. по адм. дело 5434/2026 г., Определение № 6499 от 02.05.2019 г. по адм. д. 3787/2019 г., Определение № 10087 от 01.07.2019 г. по адм. дело 7133/2019 г. и др.). Имуществените вреди (каквито биха настъпили в резултат на невъзможността жалбоподателят лично да управлява МПС) нямат характер на непоправими, доколкото подлежат на обезщетяване по предвидения ред за отговорността на държавата за вреди при установена незаконосъобразност на оспорената заповед.
С оглед на изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 вр. ал. 4 и ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на предварителното изпълнение на наложената със Заповед № 1561/26 издадена от младши автоконтрольор в 04 група, 01 сектор, в отдел „Пътна

полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, упълномощен със заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - Д. П. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място] до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :